

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Wrocław, 19 kwietnia 2023 r.

RWR.610.4.2023.BG

POSTANOWIENIE Nr RWR 25/2023

Na podstawie art. 73a ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.)

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

postanawia:

podać do publicznej wiadomości - na stronie internetowej www.uokik.gov.pl - informację o następującej treści:

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje, że zachodzi szczególnie uzasadnione podejrzenie, że **Assay Management Sp. z o.o. Assay Alternatywna Spółka Inwestycyjna S.K.A z siedzibą w Warszawie** stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, która może spowodować znaczne straty lub niekorzystne skutki finansowe dla szerokiego kręgu konsumentów.

Z informacji zgromadzonych przez Prezesa UOKiK wynika, że istnieje szczególnie uzasadnione podejrzenie, że **Assay Management Sp. z o.o. Assay Alternatywna Spółka Inwestycyjna S.K.A z siedzibą w Warszawie** stosuje nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 2070 ze zm.), polegającą na posługiwaniu się, w relacjach z konsumentami, wekslem w sposób sprzeczny z jego funkcją, co może zniekształcić zachowanie rynkowe konsumentów przez podjęcie decyzji co do przekazania wskazanemu Przedsiębiorcy środków pieniężnych przeznaczanych na jego działalność inwestycyjną, co skutkuje przeniesieniem na konsumentów ryzyka inwestycyjnego.

Działanie to może zagrażać interesom ekonomicznym szerokiego grona konsumentów, którzy spodziewając się osiągnięcia zysków zdecydują się na zawarcie umowy z **Assay Management Sp. z o.o. Assay Alternatywna Spółka Inwestycyjna S.K.A z siedzibą w Warszawie** ”.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 marca 2023 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes UOKiK) wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez **Assay Management Sp. z o.o. Assay Alternatywna Spółka Inwestycyjna S.K.A z**

siedzibą w Warszawie (dalej również jako: Assay ASI; Przedsiębiorca), praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na posługiwaniu się w relacjach z konsumentami, wekslem w sposób sprzeczny z jego funkcją, co może zniekształcić zachowanie rynkowe konsumentów przez podjęcie decyzji co do przekazania Assay ASI środków pieniężnych przeznaczanych na jej działalność inwestycyjną, co skutkuje przeniesieniem na konsumentów ryzyka prowadzonej przez Assay ASI działalności inwestycyjnej, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 2070 ze zm.; dalej: upnpr) oraz godzić w zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.; dalej: uokik).

Zgodnie z art. 73a ust. 1 i ust. 2 uokik, jeżeli z informacji zgromadzonych w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wynika, że istnieje szczególnie uzasadnione podejrzenie, że przedsiębiorca dopuszcza się praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, która może spowodować znaczne straty lub niekorzystne skutki dla szerokiego kręgu konsumentów, Prezes Urzędu podaje do publicznej wiadomości, w tym na stronie internetowej Urzędu, zgromadzone w toku postępowania informacje o tym zachowaniu i jego prawdopodobnych skutkach. Rozstrzygnięcie w przedmiocie podania do publicznej wiadomości ww. informacji, następuje w drodze postanowienia.

Wykładnia powołanego przepisu prowadzi do wniosku, że kumulatywne spełnienie dwóch ustanowionych w nim przesłanek (tj. szczególnie uzasadnione podejrzenie Prezesa UOKiK co do naruszenia określonych przepisów z zakresu ochrony konsumentów oraz możliwość spowodowania znacznych strat lub niekorzystnych skutków dla szerokiego kręgu konsumentów) aktualizuje obowiązek podania przez Prezesa UOKiK do publicznej wiadomości zgromadzonych w toku postępowania informacji o zachowaniu przedsiębiorcy oraz jego prawdopodobnych skutkach. Nie budzi wątpliwości, że przewidziana przez ustawodawcę konstrukcja ostrzeżenia publicznego ma charakter prewencyjny z perspektywy ochrony interesów konsumentów. Posiadanie przez konsumentów informacji o możliwości naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów prawa z zakresu ochrony konsumentów oraz możliwości spowodowania znacznej straty lub niekorzystnych dla nich skutków ma im zapewnić ochronę przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych.

Szczególnie uzasadnione podejrzenie bezprawności zachowania Przedsiębiorcy

Ustalenia oraz dowody zgromadzone w postępowaniu pozwoliły na uznanie, że zachowanie Przedsiębiorcy - w zakresie sprecyzowanym w zarzucie - może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, w rozumieniu art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy. Praktyki takie polegają w szczególności na stosowaniu nieuczciwych praktyk rynkowych, o których mowa w przepisach upnpr.

W ocenie Prezesa Urzędu, zachowanie Spółki opisane w zarzucie może być sprzeczne z prawem, ponieważ może naruszać zakaz stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych wynikający z art. 3 upnpr.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 upnpr praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu.

Dobre obyczaje, o których stanowi art. 4 ust. 1 upnpr, należy traktować jako normy moralne i zwyczajowe, jakimi przedsiębiorca powinien kierować się w swojej działalności gospodarczej. Chodzi więc o działania potocznie określane jako nieuczciwe, nierzetelne, odbiegające in minus od standardów postępowania.

Assay ASI postawiono zarzut stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej, polegającej na posługiwaniu się, w relacjach z konsumentami, wekslem w sposób sprzeczny z jego funkcją, co może zniekształcić zachowanie rynkowe konsumentów przez podjęcie decyzji co do przekazania Assay ASI środków pieniężnych przeznaczanych na jej działalność inwestycyjną, co skutkuje przeniesieniem na konsumentów ryzyka inwestycyjnego.

Jak ustalono, Assay ASI zawiera z konsumentami umowy pn. „Porozumienia wekslowe” (dalej: Porozumienie wekslowe), które regulują zasady wystawienia oraz spłaty weksla. Zgodnie z taką umową, konsument zobowiązuje się do przeniesienia na rzecz Przedsiębiorcy określonej sumy pieniędzy, w następstwie czego Przedsiębiorca wystawia weksel własny o sumie wekslowej równej sumie środków otrzymanych od konsumenta. Spłata zobowiązania realizowana ma być w równych odstępach miesięcznych. Następnie, w trakcie trwania stosunku zobowiązaniowego na jego rzecz wypłacane mają być odsetki w stałej wysokości, w odstępach miesięcznych. Pozyskane w ten sposób środki przeznaczone są na realizację przyjętej przez Assay ASI polityki inwestycyjnej, która skupia się na lokowaniu pozyskanych środków pieniężnych w tzw. start-up’y, poprzez nabycie udziałów lub akcji tych podmiotów oraz udzielanie na ich rzecz pożyczek. Start-up’y - co do zasady - stanowią podmioty gospodarcze we wstępnej fazie rozwoju, działające zazwyczaj w obszarze nowych technologii, wprowadzające na rynek produkty innowacyjne.

W uznaniu Prezesa UOKiK, weksel własny stosowany jest przez Assay ASI jako środek pozyskiwania kapitału na cele związane z prowadzoną przez ten podmiot działalnością inwestycyjną. Zauważyć tu jednak trzeba, że z uwagi na gospodarcze znaczenie weksla oraz jego funkcję zabezpieczającą, tego rodzaju posługiwanie się wekslem - wiążące się z jego „zbywaniem” - można uznać za sprzeczne z jego przeznaczeniem. Weksel jest bowiem papierem wartościowym sporządzonym w formie ściśle określonej w ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe (Dz.U. z 2022 r. poz. 282; dalej: Prawo wekslowe), zawierającym bezwarunkowe przyrzeczenie wystawcy zapłaty określonej sumy pieniężnej i stwarzającym bezwarunkową odpowiedzialność osób na nim podpisanych. Uwzględniając cechy samego zobowiązania wekslowego, tj. samodzielność i abstrakcyjność, należy jednak mieć na uwadze, że zaciągnięcie tego typu zobowiązania zawsze wiąże się z istnieniem podstawy prawnej. Jako stosunek zasadniczy należy tu roznieć stosunek łączący trasata (wystawcę przy wekslu własnym) z remitentem, z którego wynika wierzytelność stanowiąca przyczynę wystawienia weksla. Ewentualny brak istnienia stosunku podstawowego może wiązać się dla remitenta weksla z poważnymi konsekwencjami, włącznie z brakiem obowiązku spłaty samego zobowiązania wekslowego. W niniejszej sprawie, tym stosunkiem podstawowym - choć kamuflowanym przez Przedsiębiorcę - jest umowa pożyczki, która w ujęciu formalnym wyrażona została w Porozumieniu wekslowym. W zawiązywanym stosunku prawnym konsument przenosi na Przedsiębiorcę własność określonej kwoty pieniędzy, którą Assay ASI zobowiązuje się zwrócić w dacie i miejscu oznaczonym na wekslu. Ponadto,

Przedsiębiorca zobowiązuje się również do wypłacania na rzecz konsumenta odsetek od kapitału, w wartości ściśle określonej w Porozumieniu wekslowym.

Wobec powyższych okoliczności uznać należy, że weksle wykorzystywane są przez Assay ASI dla pozyskania środków pieniężnych, w celu finansowania prowadzonej działalności inwestycyjnej. Wykorzystanie weksla do takiego celu może być jednak niezgodne z gospodarczym przeznaczeniem tego papieru wartościowego. Weksel, co do zasady, wydawany jest bowiem w celu zabezpieczenia długu, który zaciąga lub zaciągnął jego wystawca. Natomiast w niniejszej sprawie Assay ASI weksle „oferuje”, przy czym nie służą one zabezpieczeniu jej roszczeń.

W tym miejscu podkreślić zaś trzeba, że zdaniem Prezesa Urzędu pozyskiwanie kapitału na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej powinno odbywać się w sposób rzetelny i profesjonalny, z poszanowaniem powszechnie obowiązujących zasad, zapewniając przy tym odpowiedni poziom zabezpieczeń po stronie inwestorów. W polskim porządku prawnym istnieją rozwiązania, które w sposób systemowy porządkują akcję pozyskiwania kapitału, gwarantując wskazane powyżej kryteria, a przy tym zapewniając odpowiednią ochronę inwestorowi, jak i korzystającemu z kapitału. Rozwiązania takie zawarte zostały w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 1500 ze zm.; dalej: uoif), a dopełnione zostały postanowieniami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2554; dalej: uop). Uoif określa zasady podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie, to jest zasady prowadzenia działalności na szeroko pojętym rynku kapitałowym. Najważniejszym zaś elementem rynku kapitałowego - w ujęciu ekonomicznym - jest umożliwienie podmiotom gospodarczym pozyskania kapitału średnio- i długoterminowego, potrzebnego i wykorzystywanego w ich działalności operacyjnej i strategicznej. Rynek kapitałowy, z jednej strony, zapewnia emitentom możliwość pozyskania kapitału zewnętrznego na warunkach, które w największym stopniu dopasowane są do ich potrzeb, z drugiej zapewnia ochronę inwestora w szczególności przed tymi czynnikami, które mogą spowodować wadliwość procesu podejmowania przez niego decyzji inwestycyjnych, zapewniając mu możliwość uzyskania informacji potrzebnych do właściwej oceny wartości potencjalnej inwestycji.

Mając powyższe na uwadze zaznaczyć trzeba, że zgodnie z art. 1 ust. 2 uoif, przepisów ustawy nie stosuje się do weksli i czeków w rozumieniu przepisów prawa wekslowego i czekowego. Wobec powyższego, weksel nie jest instrumentem finansowym, obrót nim nie podlega uregulowaniom zawartym w uop oraz uoif, a tym samym stosunek zawiązywany pomiędzy Przedsiębiorcą a konsumentami leży poza rynkiem kapitałowym. Konstruując zatem ofertę opartą na wykorzystaniu weksla jako instrumentu pozyskiwania kapitału Przedsiębiorca wyłącza się od odpowiedzialności ciążącej na profesjonalnych uczestnikach rynku kapitałowego.

Należy zauważyć także, że Assay ASI jest wyspecjalizowanym podmiotem rynku finansowego, podlegającym przepisom ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 1523 ze zm.; dalej: Ustawa o funduszach). W jej świetle, alternatywne spółki inwestycyjne stanowią podmioty wspólnego inwestowania, których wyłącznym przedmiotem działalności jest zbieranie aktywów od wielu inwestorów w celu ich lokowania, zgodnie z określoną polityką

inwestycyjną. Zaś zgodnie z art. 8c ust. 1 Ustawy o funduszach, inwestorem alternatywnej spółki inwestycyjnej jest podmiot, który posiada prawa uczestnictwa tej spółki. Prawami uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej są odpowiednio: udział w spółce oraz akcja (art. 8c ust. 2 Ustawy o funduszach). W przypadku Assay ASI, z uwagi na jej formę prawną (spółka komandytowo-akcyjna), pozyskiwanie aktywów od podmiotów zewnętrznych, na zasadach określonych w Ustawie o funduszach, powinno odbywać się wyłącznie poprzez emisję akcji.

W przypadku klientów detalicznych, czyli konsumentów, alternatywna spółka inwestycyjna może być wprowadzana do obrotu wyłącznie jeżeli prawa uczestnictwa tej spółki są papierami wartościowymi będącymi przedmiotem oferty publicznej (art. 70f ust. 1 pkt 2 Ustawy o funduszach). Ustawodawca nie bez powodu ustanowił obowiązek emisji praw uczestnictwa wśród klientów detalicznych (konsumentów) na takich zasadach. Twór prawny, jakimi są alternatywne spółki inwestycyjne, co do zasady, dedykowany jest bowiem inwestorom profesjonalnym, w celu realizacji projektów typu Venture Capital (objęcie akcji lub udziałów w przedsiębiorstwach znajdujących się we wczesnych fazach rozwoju). Jednak, w przypadku, gdy inwestorami w takie przedsięwzięcie mieliby być konsumenci (klienci detaliczni), nadrzędnym celem pozostaje zapewnienie, aby mieli oni dostęp do informacji, do których są uprawnieni, co gwarantuje emisja akcji w trybie oferty publicznej¹. Wskazać tu trzeba, że emisja instrumentów finansowych w trybie oferty publicznej może być przeprowadzona wyłącznie za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, którą może być dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską (biuro maklerskie), który na podstawie zawartej umowy z emitentem lub wprowadzającym, pełni funkcję oferującego. Obowiązek pośrednictwa firm inwestycyjnych w procesie emisji ma duży wpływ na zakres informacji przekazywanych konsumentowi przed podjęciem decyzji o inwestycji. Podkreślić tu trzeba, że informacje przekazywane przez przedsiębiorstwa inwestycyjne nie mogą podkreślać korzyści bez wskazania potencjalnych zagrożeń, a także mają być przedstawione w sposób zrozumiały dla przeciętnego przedstawiciela grupy, do której są adresowane, nie powinny ukrywać, umniejszać żadnych istotnych elementów. Przepisy nakładają także obowiązek oceny, czy dana usługa inwestycyjna lub instrumenty finansowe mają adekwatny charakter dla określonego klienta². W przypadku emitentów instrumentów finansowych przepisy prawa nakładają obowiązki przekazywaniu do Komisji Nadzoru Finansowego, a także podmiotu organizującego rynek oraz do publicznej wiadomości, raportów bieżących i okresowych zawierających informacje odzwierciedlające specyfikę opisywanej sytuacji, które sporządzane są w sposób prawdziwy, rzetelny i kompletny. Oprócz obowiązków informacyjnych, na emitentach spoczywa obowiązek dokonania wpisu w ewidencji akcji będących przedmiotem oferty publicznej w Polsce³.

Jak wynika z powyższego, emisja praw uczestnictwa w trybie oferty publicznej umożliwia przekazanie nieprofesjonalnym uczestnikom rynku kompleksowej informacji o emitencie

¹ Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw, druk nr 69 Sejmu VIII kadencji oraz uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, druk nr 1358 Sejmu IX kadencji.

² Warunki ogólne przekazywanych informacji określa art. 27 dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz. Urz. UE L:241/26 z dnia 02/09/2006).

³ Ewidencję prowadzi Komisja Nadzoru Finansowego pod adresem <https://ewidencjaakcji.knf.gov.pl/>.

oraz oferowanej inwestycji. Co ważne, informacje te mogą mieć przełożenie na ocenę zasadności dokonania inwestycji przez konsumenta (klienta detalicznego).

Pomimo świadomości istnienia powyższych uregulowań, Assay ASI decyduje się jednak na pozyskiwanie aktywów przy wykorzystaniu weksla. W ten sposób unika nałożonego przepisami Ustawy o funduszach, obowiązku względem klientów detalicznych. W ten sposób konsumenci zostają pozbawieni wyczerpującej informacji na temat przedsięwzięcia. Przyjęta przez Spółkę strategia uniemożliwia również porównanie oferty inwestycyjnej Assay ASI z ofertami innych alternatywnych spółek inwestycyjnych.

Proces pozyskiwania środków pieniężnych w drodze oferowania weksli przebiega analogicznie do działalności wskazanej w art. 8c ust. 1 Ustawy o funduszach i służy subsydiowaniu działalności, której sposób finansowania jest ściśle określony. Mimo tego, remitenci, których udział w pozyskanych przez Assay ASI środkach jest znaczny, nie są inwestorami w świetle Ustawy o funduszach, a zawiązywany stosunek prawny jest wyłączony spod przepisów uoif oraz uop.

Dodać trzeba, iż **proces pozyskiwania kapitału za pomocą weksli własnych przez Assay ASI nie jest także przedmiotem nadzoru Komisji Nadzoru Finansowego** (dalej: KNF), określonym w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz.U. z 2023 r. poz. 188). Ze względu na wykorzystanie nieprzewidzianego w przepisach sektorowych sposobu pozyskiwania środków, nadzór KNF w trybie Ustawy o funduszach nie będzie miał zastosowania. W przypadku działalności alternatywnych spółek inwestycyjnych, na podmiotach zarządzających ciążyą ograniczone obowiązki sprawozdawcze, polegające na przekazywaniu KNF corocznie informacji o łącznej wartości aktywów wchodzących w skład portfeli inwestycyjnych alternatywnych spółek inwestycyjnych oraz ich 5 największych inwestycjach. Kontroli nie podlegają natomiast sprawozdania finansowe zarządzających alternatywnymi spółkami inwestycyjnymi, jak i samych alternatywnych spółek inwestycyjnych. Nadzorowi nie podlega również skład ich portfela inwestycyjnego, jak i zmiany w dokumentach wewnętrznych, tj.: w polityce i strategii inwestycyjnej.

Zatem, Przedsiębiorca, posługując się wekslem własnym, ze względu na jego charakterystykę jako papieru wartościowego wyłączony spod wskazanych wyżej regulacji, **nie podlega obowiązkom służącym ochronie interesów inwestorów**. Wykorzystując weksel do realizacji polityki inwestycyjnej, Assay ASI omija, określony w Ustawie o funduszach, obowiązek emisji praw uczestnictwa w trybie oferty publicznej. Wobec tego na Assay ASI oraz podmiocie zarządzającym nie ciąży obowiązek informacyjny wobec konsumentów, w szczególności odnośnie do warunków i ryzyka związanego z ofertą, a także własnej sytuacji finansowej.

Wykorzystanie weksli w sposób sprzeczny z ich gospodarczym przeznaczeniem skutkuje przy tym przeniesieniem na konsumentów ryzyka prowadzonej przez Assay ASI działalności inwestycyjnej. Prezes Urzędu ustalił, iż środki pozyskane w ramach Porozumień wekslowych stanowią zasadniczą część aktywów wykorzystywanych do działalności, która - z uwagi na założenia polityki inwestycyjnej - cechuje się wysokim ryzykiem inwestycyjnym (lokowanie środków pieniężnych w start-up'y). Taki charakter działalności dopuszcza możliwość osiągnięcia zysków znacznie większych od oczekiwanych przez inwestora, co wzmaga jednak również ponadprzeciętne ryzyko utraty płynności finansowej. Wynika to choćby z dużej niepewności, co do zapotrzebowania rynkowego na dane produkty lub usługi podmiotu, a także ciężkiej do przewidzenia liczby klientów. Wobec tego, działalność podmiotów, w które Przedsiębiorca inwestuje pozyskane środki, jest z natury ryzykowna. Stabilność i

perspektywa działalności tych podmiotów będzie zaś bezpośrednio przekładać się na płynność funkcjonowania Assay ASI, a więc także na interes ekonomiczny konsumentów. Przychody Przedsiębiorcy będą bowiem proporcjonalne do przychodów podmiotów zależnych. To zaś będzie determinować uzyskanie jakiegokolwiek świadczenia przez konsumenta. Transfer środków będzie bowiem w pełni uzależniony od efektywności poczynionych przez Przedsiębiorcę inwestycji, a więc od zdolności wypracowania zysków przez podmioty korzystające z kapitału. Wskazać tu również trzeba, że zgodnie z Ustawą o funduszach, alternatywne spółki inwestycyjne nie mogą prowadzić odrębnej działalności. W przypadku osiągnięcia stopy zwrotu na poziomie niższym od zakładanego lub nieosiągnięcia zysku w ogóle, nie będzie istnieć pula środków, która mogłaby pokryć zobowiązania wobec konsumentów, wynikające z wystawionych weksli.

Powyższe świadczy o tym, że Assay ASI swoim działaniem może naruszać dobry obyczaj rzetelnego traktowania konsumenta w ramach zawiązywanej relacji gospodarczej. Przyjęte rozwiązanie zdecydowanie bowiem odbiega od standardu postępowania przyjętego na rynku alternatywnych funduszy inwestycyjnych, jak również na rynku kapitałowym w ogóle. W ocenie Prezesa UOKiK, Przedsiębiorca, jako alternatywna spółka inwestycyjna, powinien realizować swoją politykę inwestycyjną w oparciu o aktywa pozyskiwane za pośrednictwem papierów wartościowych wskazanych w Ustawie o funduszach. Zgodnie z wolą ustawodawcy, powinno odbywać się to poprzez emisję akcji, na zasadach oferty publicznej. Tylko bowiem w taki sposób zostanie zapewniona ochrona inwestora, w szczególności przed tymi czynnikami, które mogą spowodować wadliwość procesu podejmowania przez niego decyzji inwestycyjnych, zapewniając mu możliwość uzyskania informacji potrzebnych do właściwej oceny wartości potencjalnej inwestycji.

Konsumenci, pod wpływem opisanej powyżej praktyki Przedsiębiorcy, mogą przy tym podjąć decyzję co do przekazania Assay ASI środków pieniężnych. Może ona zatem w sposób istotny zniekształcić zachowanie konsumentów przed zawarciem umowy dotyczącej produktu w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu. Zorganizowane przez Assay ASI przedsięwzięcie daje bowiem złudny obraz inwestycji wystandaryzowanej. Przedsiębiorca, będący wyspecjalizowanym podmiotem rynku finansowego, daje niesłuszne podstawy do odczytywania przedsięwzięcia jako inicjatywy w ramach prowadzonej działalności inwestycyjnej, funkcjonującej w reżimie przepisów Ustawy o funduszach. W takiej sytuacji konsumenci mogą zdecydować o zawarciu z Assay ASI umowy i przekazaniu jej środków pieniężnych, której to decyzji inaczej by nie podjęli. Podkreślić jednak trzeba, że zawierając z Assay ASI „Porozumienia wekslowe” konsumenci nie są w tej sytuacji inwestorami w ujęciu formalnym, a stosunek prawny nie podlega uregulowaniom Ustawy o funduszach, a także przepisom uoif i uop, co zmniejsza ich bezpieczeństwo.

W ocenie Prezesa Urzędu okoliczności faktyczne sprawy wskazują, że zachodzi szczególnie uzasadnione podejrzenie, iż analizowana praktyka Przedsiębiorcy spełnia przesłanki nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 upnpr.

Ryzyko spowodowania znacznych strat lub niekorzystnych skutków dla szerokiego kręgu konsumentów

Opisane powyżej zachowanie Przedsiębiorcy może przy tym spowodować **znaczne straty dla szerokiego kręgu konsumentów**. Konsekwencje działań Przedsiębiorcy mają przede wszystkim wymiar finansowy. Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym

[TAJEMNICA PRZEDSIĘBIORSTWA]

. Zachodzi więc podejrzenie, że większość inwestycji podjętych przez Przedsiębiorcę jest nierentowna, co może mieć istotne znaczenie dla realizacji zobowiązań wobec konsumentów. Powyższe okoliczności pozwalają stwierdzić, że przyjęta przez Przedsiębiorcę polityka inwestycyjna oraz stopień jej realizacji może prowadzić do powstania uszczerbku finansowego po stronie nieprofesjonalnych uczestników rynku. Konsumenti, działając pod wpływem nieuczciwej praktyki, mogą przekazywać Spółce pieniądze nieświadomi faktu, iż mogą ich nie odzyskać. Mogą być również nieświadomi tego, że tylko oni ponoszą ryzyko podejmowanych przez Assay ASI inwestycji.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE:

Stosownie do treści art. 73a ust. 2 zd. 2 i art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 i art. 479³² ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 1805 ze zm.) - od niniejszego postanowienia przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia jego doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury we Wrocławiu (Plac Strzelecki 25, 50-224 Wrocław).

Otrzymuje:

1. Assay Management Sp. z o.o.
Assay Alternatywna Spółka Inwestycyjna S.K.A
ul. Cybernetyki 19B
02-677 Warszawa
2. a/a